

A Zirci Ciszterci Apátság apátja és közössége, fájó szívvel, de Isten akaratát elfogadva tudatja, hogy

HERVAY FERENC LEVENTE

CISZTERCI RENDI ÁLDOZÓPAPOT

életének 98., szerzetességének 78., és áldozópapságának 72. évében,
2016. február 8-án, a zirci monostor idősothonában, szentségekkel megerősítve, hazahívta a mennyei Atya.

Istenben boldogult testvérünk földi maradványait, a boldog feltámadás reményében, 2016. február 12-én, pénteken délelőtt 11 órakor, a zirci apátsági templomban érte bemutatott koncelebrációs szentmise után, a zirci felső temető ciszterciek sírkertjében helyezzük örök nyugalomra.

*„Először ő tette meg, amit tanított, hogy minket követőit megtaníthasson arra, amit maga tett.”
(Szent Elréd apát)*

Elhunyt testvérünk 1919. január 7-én született Pozsonyban. A Ciszterci Rend Pécsi Nagy Lajos Gimnáziumában tett érettségije után, 1937. augusztus 29-én öltötte magára a ciszterci novíciusok fehér ruháját. Ünnepélyes örökfogadalmat tett 1944. január 4-én, áldozópappá szentelték Zircen, 1944. május 16-án. Történelem-földrajz szakos tanári oklevelet szerzett. 1944-1945-ig novíciusmester-segéd, káplán és házgodnok Zircen. 1946-48-ig tanár, káplán és diákothon-vezető Egerben, 1948-tól káplán, hittanár és kieszemináriumi tanár szintén Egerben. 1952-ig lelkipásztori szolgálatot teljesíthetett az egri ciszterci plébánián, majd amikor nyilvános lelkipásztori tevékenysége lehetetlenné vált, 1953-tól fizikai munkásként dolgozott, több helyen és beosztásban. 1959-60-ban az Egri Érseki Könyvtár munkatársa. 1961-63-ig börtönbüntetést szenvedett. 1963-69-ig az Országos Széchényi Könyvtár részfoglalkozású tudományos munkatársa, 1970-76-ig az ELTE könyvtárában tudományos munkatárs, majd 1976-81-ig, nyugdíjazásáig az Országos Széchényi Könyvtár tudományos főmunkatársa. Nyugdíjas éveit 1990-ig Budapesten töltötte, ahol újra bekapcsolódhatott a nyilvános lelkipásztorkodásba a Pozsonyi úti Szent Ágoston-kápolnában. 1990-ben visszatért Zircre, ahol nagy erővel vette ki részét a zirci apátság újraindulásából. Zircen házgodnokként, könyvtárosként és alperjelként szolgálta közösségét. Levente atya jelentős személyisége volt a katakombacserkészletnek és a megújuló cserkészmozgalomnak. Számottevő volt tudományos tevékenysége a ciszterci monostorok középkori történetének kutatásában. Munkásságának eredménye több mű és cikk. Széchényi Ferenc-díjjal tüntették ki. Volt diákjai, lelkigyermekei, cserkészei nagy tisztelettel és szeretettel emlékeznek rá.